

கலைஞரும் நானும்

42

முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்களை எனது நினைவுகளில் 1973-ஆம் ஆண்டிலிருந்து தேக்கி வைத்திருக்கிறேன். அப்போது ஏழு அல்லது எட்டு வயதிருக்கும். சென்னை அண்ணா மேம்பாலம் திறப்பு விழாவில் எனது தந்தையாருடன் கலந்து கொண்டேன். அப்போது வானூர்தியில் இருந்து பூமழை தூவப்பட்ட காட்சியும், நடு வகிடு எடுத்த முத்தமிழறிஞரின் உருவமும் அழியாத கல்வெட்டாக நெஞ்சில் பதிந்துள்ளன. எனது இளவயது காலத்தில் இருந்தே, எந்தையாருடன் ஒவ்வோர் ஆண்டும் ஜனவரி முதல் நாள், தைப் பூத்தாண்டு, முத்தமிழறிஞர் பிறந்த நாளான ஜூன் 3 ஆம் நாள் ஆகிய மூன்று நாட்களில் அவரைச் சந்திப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டு மகிழ்ச்சியுறுவோம்.

அவரைச் சந்தித்த வேளைகள் அனைத்திலும் ‘வேறு தளை விரவாத வெண்பாவைப் போல’ தமிழ் - தமிழர் - தமிழுணர்வு தவிர வேறொன்றும் விவாதித்ததில்லை அந்த வித்தகர்!

குடும்பத்துக்கே பெருமை அளித்தவர்

எங்கள் குடும்பத்துக்குப் பெருமை செய்த பெருந்தகையாளர் கலைஞர். 1974-ஆம் ஆண்டில், சென்னையில் என் தந்தையார் ஓளவை நடராசன் ஏற்பாடு செய்த நிகழ்ச்சியில் சிறப்புரை யாற்றிய கலைஞர், எந்தையாரின் உரை கேட்டு அவரை அடுத்தநாள் தலைமைச் செயலகம் வரவழைத்து தலைமைச் செயலகத்தின் செய்தித் துறையில் துணை இயக்குநர் பதவி வழங்கிச் சிறப்புச் செய்தார். அதன் பின்னர் ஆறு திங்கள் கழித்து மொழிபெயர்ப்புப் பிரிவில் இயக்குநர் பணி வழங்கி இதயம் குளிர்வித்த இனியவர் கலைஞர்.

எந்தையார் ஆற்றிய பணியினை அதே தலைமைச் செயலகத்தில் உள்ள மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் இயக்குநர் பதவியினை 35 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு 2009-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 27 ஆம் நாளன்று இந்த ‘அருளுக்கு’ வழங்கி அருளிச் செய்தவரும் முத்தமிழறிஞர் கலைஞர்தான். அதை நினைவு கூரும்போது, நெல்லிக்காய் கலைத்து நீர்குடித்த மாதிரி எப்பொழுதும் இதயம் இனிக்கிறது. இதுகாறும் யாரும் பெறாத அரிய பரிசில் என்று என் தாயார் மருத்துவர் தாரா நடராசன் சொல்லிச் சொல்லி மகிழ்வார்.

என் தந்தையாருக்கும், எனக்கும் மகிழ்ச்சியையும் அன்பையும் கொட்டிக் கொடுத்தவர் கலைஞர். தமிழுக்கு உழைப்பவர்களை அவர் சைவிட்டாரில்லை, உய்வித்தார் என்பதை உணர்வாளர்கள் அறிவர். என் தந்தையாருக்கு தமிழ்நாடு அரசின் பேரறிஞர் அண்ணா விருது, கலைமாமணி விருதுகளோடு வாய்ப்புக் கனியும் போதெல்லாம் வானுயரப் போற்றி வணப்புச் செய்தவர் வண்டமிழ்க் கலைஞர். தந்தைக்குக் கிடைத்த தனிப்பெருஞ் சிறப்பு அவர்தம் சிந்தையைத் தாங்கிய சிறியோர்க்கும் கிட்டியது, காலம் தந்த பரிசன்று - கலைஞர் தந்த பரிசு.

சரியான நேரத்தில் சரியாக செய்கை

‘சரியான செயல்களைச் செய்பவர் தலைவர். செயல்களைச் சரியாகச் செய்பவர் மேலாளர்’ என்ற பீட்டர் டிராக்ரர் (PETER DRUKER) என்ற மேனாட்டு அறிஞர் கூற்று. அதற்கு ஒப்ப, தலைவர்கள் ஏத்தும் தலைவரான கலைஞர் சரியான செயல்களைச் சரியான தருணத்தில் சரியாகச் செய்து சரியாத புகழ் பெற்றவர்.

2006-ஆம் ஆண்டு என் பாட்டனார் உரைவேந்தர் ஓளவை துரைசாமி அவர்களின் நூல்களை நாட்டுடைமையாக்கம் செய்தபொழுது எந்தையாருடன் பெருங்குடும்பமாக நாங்கள் அனைவரும் சென்று நன்றி பாராட்டியதைக் கண்டு முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் பெருமகிழ்வுற்றார். அப்போது உடல்குளிர உயிர்தழைக்க உணர்ச்சி ஓங்க எந்தையாரிடம் அவர் உரையாடிய

தலைமேல்
வைத்துத் தமிழர்கள்
கொண்டாடும்
வள்ளுவரை, மலைமேல்
வைத்துக் கொண்டாடிய
அந்த மாமனிதர்!

“உவமைக் கவிஞர் சுரதா அவர்களால் ‘பாதி அண்ணா’ எனப் பாராட்டப்பட்டவர் என் தந்தையார் ஓளவை நடராசன். அவர் மீது அளம்பரிய அன்பும் மரியாதையும் கொண்டிருந்தவர் முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்கள். அதுபோல், என் பாட்டனார் உரைவேந்தர் ஓளவை துரைசாமி அவர்களுடனும் நல்ல தொடர்பில் இருந்தவர் முத்தமிழறிஞர் அவர்கள். இப்படி எனது பாட்டனார், தந்தையார் என தொடர்ந்து வந்த பிணைப்பு, என்னையும் குளிர்விக்கும் வகையில் அமைந்தது என்பது எனது பேறு என்பேன்”.

■ **ஓளவை அருள், இயக்குநர், தமிழ் வளர்ச்சித்துறை**

கற்றவர் விழங்கும் கற்பகக் கனி!

ஒவ்வொரு சொல்லையும் வைத்து வைத்து மாதிரி எண்ணப்பேழையில் எழுதி வைத்திருக்கிறேன். ‘கற்றவர் விழங்கும் கற்பகக் கனி’ என்ற சொல்லாடல் கலைஞருக்கே பொருத்தம் என்று பல நேரங்களில் முடிவு செய்து முகம் மலர்ந்திருக்கிறேன்.

மேடைகளில் கண் பார்வை

தமிழ்நாடு ஆசிரியர் கல்லூரிகளின் சார்பாக 2007-ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற வாழ்த்தாங்கத்தில் முத்தமிழறிஞர் கலைஞரை வரவேற்று, தொகுப்புரை வழங்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. தண்ணீர் மதியாக, தமிழ் தந்த நியாக, தமிழரின் கதியாக அவரை உருவகித்து கவிதை பாடியேன். மேடையை விட்டுப் புறப்படும் பொழுது என்னைத் தனியாக அழைத்த அந்தத் தமிழ்வேந்தர், பழம்பிழிந்து வைத்தாற்போல் பாசத்தைப் பிழிந்து பாராட்டிச் சென்றார்.

கோவையில் நடைபெற்ற உலகத் தமிழ்ச் செம்மொழி மாநாட்டின் ஓர் அங்கமான தமிழ் இணைய மாநாட்டினை 2010-ஆம் ஆண்டில் தொகுப்புரைக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அப்போதும் என்னைப் பார்த்து அகமகிழ்ந்து வாழ்த்திச் சென்றார்.

செம்மொழி மாநாட்டு மலரில் என் தந்தையாருடன், நானும் கட்டுரை எழுதி இருந்தேன். எனது மாமா பேராசிரியர் இரா.குமரவேலன், சித்தப்பா டாக்டர் மெய்கண்டன் ஆகியோரும் எழுதி இருந்தனர். அதைப் பார்த்த முத்தமிழறிஞர் “உரைவேந்தர் கட்டுரையையும் சேர்த்திருக்கலாமல்” எனக் கேட்டார். அந்த நினைவுகள் இப்போதும் பசுமைபோர்த்து நிற்கின்றன. முத்தமிழறிஞர் கலைஞரின் நூல் வெளியீட்டு விழாக்கள், கவியரங்கங்கள் உள்ளிட்ட

நிகழ்ச்சிகள் எவையெனினும் எந்தையார் பங்கேற்பும் எளியேனின் இருப்பும் இல்லாமல் இருந்ததில்லை.

2010-ஆம் ஆண்டில், என் தந்தையார் எழுதிய ‘அருளுக்கு ஓளவை சொன்னது’ என்ற நூல் வெளிவந்தது. அந்த நூலுக்கு வெளியீட்டு விழா எதுவும் நடைபெறவில்லை. ஆனால், பல இதழ்களில் நூலின் மதிப்புரைகள் வெளிவந்து கொண்டிருந்தன. ‘துக்ளக்’ இதழில் மதிப்புரை வந்த அடுத்த நாள் மாண்புமிகு முதலமைச்சரின் செயலாளராக இருந்த இராஜமாணிக்கம் அவர்கள், ‘நூலை எடுத்துக் கொண்டு உடனே முதல்வர் அறைக்கு வா’ என அழைத்தார். முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்களைச் சந்தித்த அந்த வசந்தத் தருணமும் வணக்கத்துக்குரிய வரலாற்றுத் தருணமாக அமைந்தது.

ஆற்றுப்படுத்தல் என்கிற அன்பு

ஒருமுறை எனது தந்தையாரும், தாயும் நிகழ்ச்சிக்காக நெல்லை சென்றபோது, ரயிலில் குளிர்ந்தாங்க முடியாமல் உடல்நலிவுற்று, மதுரையில் மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தனர். எனக்குத் தகவல் வந்து காலையில் மதுரை சென்று சேர்ந்த நேரத்தில், எனது அலைபேசிக்கு முதல் அழைப்பாக முத்தமிழறிஞரிடமிருந்து அழைப்பு வருகிறது. “ஓளவை எப்படி இருக்கிறார்?” என அன்பொழுகக் கேட்ட அந்தக் குரல் இப்போதும் என் காதுகளில் ஒலிக்கிறது.

அதே பற்றினை கலைஞர் மீது என் தந்தையார் கொண்டிருந்தார். கலைஞரின் இறுதி நாட்களிலும், அவரால் பேச முடியவில்லை என்றபோதும் என் தந்தையார் மிகுந்த துயருற்றார். கலைஞர் மறைவுற்றார் எனக்கேட்டு கண்ணீர்விட்டு நிம்மதியிழந்த நாட்களில் அவரைத் தேற்றுவதே பெரும்பாடானது.

தலைமேல் வைத்துத் தமிழர்கள் கொண்டாடும் வள்ளுவரை, மலைமேல் வைத்துக் கொண்டாடிய அந்த மாமனிதர் ‘வள்ளுவதெல்லாம் உயர்வுள்ளல்’ என்கிற குறள்தெரியே வாழ்த்தார். அவரிடம் அளவளாவும் நிமிடங்கள் அத்தனையும் பூவுக்கு நிகராக மணக்கும். பொன்னுக்கு நிகராகக் கனக்கும்! அவரது கடைக்கண் பார்வை பரப்பளவில் பதியும் பேறு பெற்றவன் என்னும் பெருமிதமே எனக்கு வாழ்நாளெல்லாம் அகமகிழ்வு அளிக்கும்.

...பகிர்வார்கள்

அதனால்தான் அவர் பெரியார்!

‘கடவுள்களை வழிபடுவோரும் பெரியான விரும்புவது ஏன்?’ என்பது புரியாமல் பா.ஜ.க.காரர்கள் மண்டையைப் பிய்த்துக் கொண்டு அலைகிறார்கள். என் குடும்பத்தில் அனைவருமே கடவுள் நம்பிக்கை உடையோரே. ஆனால், யாரும் பெரியாருக்கு எதிராக இதுவரை பேசியதில்லை. என் தாத்தா, அப்பா வாங்கிய புத்தகங்களில் கோவில்கள் பற்றிய தல வரலாற்று நூல்களும் உண்டு. பெரியார் பற்றிய புத்தகங்களும் உண்டு. பொதுவாக சராசரி தமிழ்மக்களின் நிலை இதுதான். மதுரையில் கள்ளழகரை ஆற்றில் இருக்கி நீராடச் செய்து விட்டு நேரே வாக்குச்சாவுக்குப் போய் ஒரு திராவிட கட்சிக்கு வாக்களித்துச் செல்வதை அவர்களால் விளங்கிக் கொள்ளவே முடியவில்லை.

ஏனெனில் தமிழனுக்கு, இந்த தொண்டுக் கிழவன் மூத்திரச் சட்டியைத் தூக்கிக் கொண்டு தொண்ணூறு வயதுகளில் ஊர்

ஊராகச் சுற்றித் திரிந்தது நமக்காகத்தான் என உறைத்திருக்கிறது. பெரியாரை மதவாதிகள் எப்படியாவது வீழ்த்திவிட வேண்டும் என்று பல்வேறு முயற்சிகளில் ஈடுபடும்போது ‘நம் ஆளை எவனோ ஒருவன் வந்து களங்கப்படுத்தப் பார்க்கிறான்’ என்கிற உணர்வு அவர்களுக்குள் எழுகிறது. காரணம் இதுதான்.. தமிழ்நாட்டில் மதம் வேறு, ஆன்மிகம் வேறு, சமூகம், அரசியல் என்பவை வேறு. இந்தத் தெளிவை பெரியார் சரியாக உருவாக்கியிருக்கிறார். தமிழ்நாட்டு மக்கள் தங்கள் அறியாமலேயே தம்முள் பதிந்து கிடக்கும் பெரியாரின் கருத்துகளால் வழிநடத்தப்படுகிறார்கள்.

அவர் மனித விடுதலையைப் பேசினார்; பெண் விடுதலையைப் பேசினார்; தீண்டாமைச் சாடினார்; மூட நம்பிக்கைகளைச் சாடினார்;

ஒட்டுமொத்தமாக அவர் சமூக நீதிக்காகப் பாடுபட்டார். கடவுள் மறுப்பு என்பது அதில் ஒரு சிறு பகுதி மட்டுமே. இதனால்தான் இது பெரியார் மண்!

-ஜெயராமன் என்பவரின்
ஃபேஸ்புக் பதிவு

ஃப்ளாஷ்பேக்

‘தொழிலாளர்’ அண்ணா!

திருச்சி ‘பெல்’ நிறுவனத்தில் பணிபுரிந்த என் தந்தை ஆசைத்தம்பி அவர்கள் தொழிலாளர் முன்னேற்ற சங்கத்தில் 25 ஆண்டுகளாகப் பல்வேறு பொறுப்புகளை வகித்து 2002-ஆம் ஆண்டு தலைவர் பொறுப்பை எட்டியிருந்தார். கழகத்தின் மீது கொண்ட பற்றின் காரணமாக அங்கு அண்ணா சிலை நிறுவ தொ.மு.ச சார்பாகத் திட்டமிட்டு, 2002 மார்ச் 11 அன்று அன்றைய இளைஞர் அணிச் செயலாளர் தலைவர் தளபதி அவர்கள் வருகை தந்து பேரறிஞர் அண்ணா சிலையைத் திறந்து வைத்தார். மேலும் இதே கூட்டத்தில் என் தந்தை அவர்களின் 25 ஆண்டு கால பணியைப் பாராட்டி சால்வை அணிவித்து வாழ்த்தினார்.

-ஆ.அருண்குமார்,
உறையூர், திருச்சி மத்திய மாவட்டம்.

அருண்குமார்

கருவூலம்

வேதனையுடன் கண்டனம்

1992-ஆம் ஆண்டு தடா சட்டத்தை எதிர்த்து தலைவர் கலைஞர், பேராசிரியர், நாஞ்சில் மனோகரன், பொருளாளர் சாதிக் ஆகியோர் மாபெரும் கண்டனப் பேரணி நடத்தி, தமிழ்நாடு ஆளுநரிடம் மனு அளித்தனர். உ.பி.யில் பாபர் மசூதி இடிப்புச் சம்பவத்தைக் கண்டித்து நடைபெற்ற அனைத்துக் கட்சிப் பொதுக் கூட்டத்தில் கலைஞர் மிக்க வேதனையுடன் கண்டனம் தெரிவித்தார்.

திராவிடத்தால் வாழ்கிறோம்

284

எழுத்து : கோவி.வெள்ளின்
ஒலியம் : கி.சொக்கலிங்கம்

-வாழ்வோம்